

STARPBŪRĪDIS

Cēsu internātpamatskolas-rehabilitācijas centra avīze
2015.gada novembris, decembris
Nr.2 (26)

Kāds neredzami noskūpst uz vaiga,
Kāds viegli plaukstu Tev uz pleca liek, –
Tas Klusas nakts un Ziemassvētku maigums,
Tas sengaidītais mīlestības prieks,
Kas ieradies kā ciemiņš, ilgi gaidīts,
No zvaigžņu tālēm visas rūpes dzēst,
Lai labus vārdus, domas tālāk raidām,
Lai katru silda debess līksmā vēsts!
(K. Apškrūma.)

Ārā krīt mirdzošas, baltas sniegpārslas. Laiks, ko gaidījām tik ilgi, ir pienācis!
Tas ir Ziemassvētku laiks! Ir pienācis laiks, kad varam pateikties saviem mīļajiem, sniedzot dāvanas. Parādīt to, ka viņi mums rūp, neņemot vērā dāvanas saturu.

Šajā laikā atcerieties, ka dāvanas saturs nav svarīgs. Pati mazākā konfekte var būt vislabākā dāvana, ja pasniedz to otram ar prieku! Esiet mīļi viens pret otru, pret mammu un tēti, omi, opi, krustmāti, brālīti vai māsiņu. Esiet kopā un sniedziet svētkus viens otram!

Lai Ziemassvētku miers un klusums ikvienam no mums dod spēku visu cerību un domu piepildījumam Jaunajā gadā!

Lauma Lāce
Latviešu valodas un literatūras skolotāja

ATGĀDINĀJUMS

Aicinu jūs ikvienu piedalīties **skolas mājas lapas www.csip.lv** un **skolas avīzes „Starpbrīdis”** tapšanā.
Avīzes un mājas lapas **uzdevums** ir atspoguļot **aktuālos skolas dzīves notikumus**.
Ja jums ir kas sakāms, atsūtiet savu ziņu, foto uz **epastu starpbridis-avize@inbox.lv**

AKTUALITĀTES

4.decembrī, mūsu skolu apmeklēja Izglītības un zinātnes ministre **Mārīte Seile**.

„Skolas direktors Zigmunds Ozols prezentēja ministrei skolas attīstību pēdējos gados. Īpaša vērība tika pievērsta jaunajiem pakalpojumiem, ko piedāvā skola, piemēram, sāls kameras ierīkošana, dažādās astmas terapijas un citi medicīniskie pakalpojumi, ko izmanto ne vien šīs, bet arī citu skolu bērni. Kā veiksmīgs piemērs tika pieminētas arī atbalsta programmas vecākiem, individuāla pieeja skolēniem, iespēja pavadīt brīvo laiku ārpus skolas aktivitātēs un kopīgas darbošanās, piemēram, regulāras teritorijas sakopšanas talkas, kurās piedalās gan skolas personāls, gan skolēni.”

/Aleksandrs Abramovs, Cēsu novada pašvaldības
Komunikācijas speciālists/

5. un 7. klases skolēni piedalās **ZAAO** organizētajā konkursā **“Cilvēks vidē”**, norisinās no 2015.gada 1.oktobra līdz 2016.gada 31.martam. 5.klases skolēni E.Bogdanovs un M.Miķelsons izveidoja instalāciju **“Atkritumu pārstrādes rūpnīca”**.

A.Mieze un L.Alksnīte gleznu kolāžas tehnikā **“Stārķis”**.

7.klases skolēni D.Palsis, A.Zemītis, D.Logins strādā pie instalācijas **“Fabrika”**.

Piedalījāties zīmējumu konkursā **“Silta sirds Ziemassvētkos!”**

17. decembrī pasākumu zālē **Ziemassvētku** notika eglītes:

- **plkst. 12.00** 1.-4.kl. skolēniem (aicinājām arī skolas pensionētos darbiniekus un darbinieku pirmsskolas vecuma bērnus);
- **plkst. 16.00.** eglīte 5.-9.kl. skolēniem;
- **plkst. 18.00.** svētku vakariņas;
- **plkst. 19.00 - 21.00.** diskotēka (sporta zālē).

16.decembrī klasēs gatavojām svētku tortes.

17.decembrī mazajā zālē pirmsskolas grupiņām iedezda svētku eglītes:

- plkst. 9.00 "**Mārītes**";
- plkst. 10.30 "**Sprīdīši**";
- 18.decembrī, plkst. 9.30 "**Bitītes**".

10.decembrī 5.-9. kl. skolēni piedalījās akcijā „Dzīvo tīrā vidē!”

27.novembrī aicinājām apmeklēt **Vecāku dienas** pasākumus:

- **no plkst. 9.00-9.40** vecākiem piedāvājām iespēju vērot sava bērna darbu mācību stundā;

- skolēnu vecāku un pedagogu tikās ar **teologu Juri Cālīti**.

27.novembrī notika izglītības iestādes padomes sanāksme, lai runātu par skolas dzīves aktualitātēm.

Ar dziesmām, dejām un dažādām atziņām par

Latviju, **17. novembrī** pirmsskolā svinējām **Latvijas dzimšanas dienu**. Svētku lielākais prieks bija pašu gatavotā svētku torte. Katra grupiņa atsevišķi gatavoja

daļu no tortes. Kad visas 3 daļas savienojām kopā, iznāca patiešām iespaidīga torte, kuru varējām baudīt gan paši, gan ciemiņi.

12. novembrī Upesleju internātpamatskolas - rehabilitācijas centra administrācija ielūdza pieredzes apmaiņas pasākumā Cēsu internātpamatskolas - rehabilitācijas centra skolēnus un skolotājus.

11.novembrī plkst. 15.⁰⁰skolas pasākumu zālē notika **Latvijas Republikas Proklamēšanas 97. gadadienai** veltīts pasākums.

2015.gada 22.oktobrī Izglītības valsts kvalitātes dienests pieņēma lēmumu izsniegt **Cēsu internātpamatskolai - rehabilitācijas centram** licenci jaunas izglītības programmas "**Speciālās pamatizglītības programma izglītojamajiem ar valodas traucējumiem 21015511**" īstenošanai.

APSVEICAM!

Cēsu internātpamatskolas-rehabilitācijas centra komandu **Hedvigu Miezi, Samantu Ošu, Saniju Briedi, Alīnu Ignatjevu un skolotāju Andru Poguli** par iegūto **PATEICĪBU** vizuālās un vizuāli plastiskās mākslas radošajā dienā – “**Viss manā groziņā!**”

APSVEICAM!

Elvi Pujātu ar **ATZINĪBAS** saņemšanu Cēsu novada konkursā "**Rēķini galvā 2015!**"

Paldies skolotājām Inārai Elbretei un Vijai Krancmanei!

APSVEICAM!

Ēriku Jakovlevu un Lauru Vaišļu ar **ATZINĪBA** saņemšanu Cēsu novada mājturības konkursā!

Paldies skolotāji Baibai Veselovai!

Runā pirmklasnieki

Kerija uzvilkusi kuplu kleitu, griežas un saka: "Audzīt, skaties kā man kleita izplatās!"

Kerija audzīte pēc pusdienslaika prasa vai visiem gultas sausas. Kerija saka: "Man īpaši sausa gulta, jo es biju uz tualeti."

Nora braucam garām dzimtsarakstu nodaļai un Nora saka: "Re, kur līgavu māja!"

Sabīne: Audzīte - kas ir kumeļi?

Sabīne - tie ir dažādi dzīvnieki- zirgi un ziloņi.

Kerija: "Kāds kādu mīlēt var tikai, kad izaug lieli, nu apmēram no 11 gadiem."

Sabīne: Audzīte- "Kas ir skolas direktors?"

Sabīne - "Dakteris Vējonis!"

Rebeka: "Mana māsa ir daktere, jo viņa apprecējās."

Melānija: Man klibo kāja.

Kerija: Es izbolēšu, oliņ, boliņ džimpiņ - rimpiņ!

Emīls: mazgā ausis pie izlietnes. Pienāk grupas biedrs un saka, ka nedrīkst b/d mazgāt ausis. Emīls saka, ka viņa māsa skolā reti mazgā ausis, bet viņš gan bieži.

Ričards: audzīte saka, ka rīt jāstrādā labāk. Ričards pieceļas un skaļi saka: "Es apsolu, ka rīt darīsim visu pēc vislabākās gribas!"

Melānija: "Kerija palaiž savu muti vaļā un bļautās."

Ričards: visi mežā lien pāri nolauztam kokam, Ričards saka: "Ja audzīte to var, tad mēs arī varam!"

Stāsts par sniegpārslīņu

Kādā bargā ziemas dienā maza meitene gāja uz mājām. Ūdens vēl nebija kārtīgi sasalis. Pēkšņi meitene kaut ko sadzirdēja. Viņa paskatījās, ak vai – skaista, mirdzoša sniegpārslīņa krita tieši ūdenī! Meitene ātri palika zem pārslīņas dūrainīti. Sniegpārslīņa sirsnīgi pateicās: “Paldies, ka tu mani izglābi!”. Viņa uzleca meitenei uz pleca un sāka stāstīt:

“Reiz es biju cilvēks, skraidīju pa mežiem, pa pļavām. Vienā vakarā gāju uz mājām pa šo ceļu tāpat kā tagad tu un satiku vecu vecenīti. Viņa prasīja, kur es dzīvoju. Es neteicu, jo mamma man mācīja, ka svešiniekiem nedrīkst teikt. Kur dzīvo.

Vecenīte sadusmojās un izteica kaut kādus vārdus, un es pārvērtos par sniegpārslīņu, kas runā. Tad pienāca pavasaris, es izkusu un lēnām cēlos debesīs. Man tur bija ļoti labi, tomēr es gribēju atkal pārvērsties par cilvēku, bet nekā. Vienīgais, ko atradu kādā nomaļā debesu kambarī, bija veca grāmata, kurā bija stāstīts, ka vecenīte bijusi ļauna, zaglīga ragana. Un tad atkal pienāca ziema un es atgriezos uz zemes”

Tad sniegpārslīņa kaut ko atcerējās: “Šodien taču ir Ziemassvētki! Paņem lūdzu mani līdz, es negribu palikt viena!” “Bet tu taču izkusīsi,” meitene pārslīnai atgadināja. “Es zinu. Tomēr es gribu iet ar tevi,” sniegpārslīņa nerimās.

Kad meitene nonāca savās mājās, viņa sniegpārslīņu pēc tās lūguma ielika eglītes galotnē.

No sniegpārslīņas nokrita baltais sniedziņš. Un tavu brīnumu!

Pēkšņi sniegpārslīņa pārvērtās par mazu, mazu meitenīti.

Sniegpārslīņa pateicās un teica: “Lūdzu piezvani manai ģimenei, numurs – 25000018”. Meitene paņēma telefonu un piezvanīja, tāpat pateica, ka viņas meita atrodas Rīgas ielā 5.

Pēc dažām minūtēm atbrauca sniegpārslīņas ģimene, sirsnīgi pateicās un kopā ar viņu aizbrauca.

“Kāda laimīga satikšanās Ziemassvētku vakarā...” meitene nodomāja.

Viktorija Oša 6.kl.

Stāsts par sniegpārslīņu

Bija pienākusi ziema. Ziemā, ka parasti snieg sniegs.

Sniegpārslīņas graciozi nolaidās lejā no pelēka mākoņa. Arī viena pavisam maziņa sniegpārslīņa nonāca kopā ar pārējām uz zemes. Viņa lēni nopētīja balto apkārtni. Šis bija pārslīņas pirmais gads uz zemes.

Viņa gāja un satika mazu trusēnu, kas gaidīja savu mammu. Sniegpārslīņa jautāja: “Vai tāda šī pasaule izskatās?” “Jā, bet tāda tā izskatās tikai ziemā, vasarā pavisam citādāka...” zaķītis sacīja. “Kāda tad izskatās tā vasara?” pārslīņa atkal ziņkārīgi jautā. “Zaļa, silta un viss ir vienos ziedos, bet ziemā viss ir tikai balts,” trusītis aizcīlpodams teica.

Sniegpārslīņa tik ļoti gribēja redzēt vasaru, ka aizmīrsa par baltu sniegu, zemi un pārējo. Viņa domāja: “Vasara... kā man gribētos redzēt tos ziedus un vēl to siltumiņu!”

Te pēkšņi, kur gadījies kur neatnāca kaut kāds dīvains radījums. Tas bija cilvēkbērns, kurš meklēja kaut ko. Viņš nemaz nepamanīja Sniegpārslīņu, līdz tā pati viņam uzsauca: “Kas tad tu tāds?” “Esmu Juris, un tu?” viņš jautāja. “Esmu sniegpārslīņa.” viņa laipni un pieklājīgi sacīja. “Vai tu, Juri, zini, kas ir siltums?” viņa nebeidza jautāt. “Protams! Pats dzīvoju mājā, kurā ir gan gaismiņa, gan siltumiņš. Siltums

rodas, kad tu iekurini krāsni, apmīļo savu māmiņu...” zēns atbildēja.

“Man tik ļoti gribētos izjust to siltumu...” pārslīņa ilgodamās sacīja. Un tad Juris ierosināja: “Nāc man līdz! Es tevi ievēdīšu savās mājās, un tu varēsi izjust siltumiņu.”

Sniegpārslīņa pateicās par jauko piedāvājumu, bet nepadomāju, ka siltums ir viņas ienaidnieks.

Abi draugi iegāja mājās. Pēkšņi sniegpārslīņai palika slikti, un... viņa izgaisa. No viņas pāri palika tikai maza ūdens lāsīte. Nabaga sniegpārslīņa, tā viņa izgaisa un neredzēja ne savu nākamo gadu, ne balto ziemu.

Laila Oša 6.kl.

Ko es darītu, ja varētu

Reiz dzīvoja tīģeris. Viņu sauca Bobs. Viņš bija laipns. Viņš bija pastnieks un gāja pie burvja lūša.

Bet, pienākot pie vienas mājas, viņš dzirdēja palīgā saucienus. Viņš iegāja mājiņā un redzēja, ka spārītes bērniem bija uzkrītis virsū skapis. Bobs pacēla skapi. Spārītes vaicāja:

“Ko tu darītu, ja varētu lidot?”

“Nu es varētu ātrāk piegādāt pastu putniem.”

“Ko tu darītu, ja varētu peldēt?”

“Tad es ātrāk varētu piegādāt pastu zivīm.”

“Ko tu darītu, ja varētu rakstīt?”

“Es sūfītu visiem mīļus vārdus.”

“Par to, ka tu esi bijis laipns, tev tiks visas šīs īpašības,” piebalsoja spārītes.

Un tā Bobs kļuvis laipnāks.

Jānis Logins 3.kl.

Sniegpārslīņas stāsts

Es piedzimu augstu debesīs, ļoti lielā ģimenē. Līdz šim es nekad nebiju redzējusi krāsas, jo pie mums viss ir balts. Balta māja, balta gultiņa, balts ēdiens. Vecāki mūs ļoti mīlēja. Vakaros viņi mums lasīja pasakas no baltām grāmatām ar baltiem burtiem. Mēs zinājām, ka tad, kad izaugsim, mūs gaida kāds svarīgs uzdevums uz zemes. Mans uzdevums bija iepriecināt cilvēku bērnus tieši Ziemassvētkos.

Šī diena bija klāt, un mans ceļojums uz zemi varēja sākties. Es pakāpos uz mākoņa maliņas, cieši aizmiedzu acis, atspēros un laidos. Atvēru acis, un tavu brīnumu! Es nebiju viena, man apkārt bija simtiem, tūkstošiem, nē, miljonu miljoniem citu sniegpārslīņu, pie tam katra citādāka.

Mēs griežāmie jautrā dejā, smējāmie, priecājāmie. Es jutos kā pasakā. Tad pēkšņi ieraudzīju kaut ko pavisam savādāku. Tam bija galva, acis, kājas, spārni, bet tas vairs nebija balts.

- Sveiks, kas Tu esi?
- Sveika, Sniegpārslīņ, es esmu Sarkankrūtītis, es dzīvoju uz zemes.

- Bet kā tu mani pazīsti?
- Sniegpārslīņ, tevi šeit pazīst visi, un tevi ļoti, ļoti gaida. Bez tevis taču Ziemassvētki nevar būt īsti.

Jā, es nodomāju, es esmu ļoti svarīga. "Skat, "teica Sarkankrūtītis, " tur lejā, tajā ciemā, bērni arī izrotājuši eglīti, gaida svētkus, tikai sniedzīņa viņiem pietrūkst. Sauc līdzī visas

citas sniegpārslīņas un dosimies turp!"

Sagriezās milzīgs sniegpārslīņu virpulis, debesis virs ciema balts. Mēs devāmies lejā.

Bērni spožām ačtelēm vērās augšup: "Māmiņ, tēti, skatieties, arī snieg sniegs!"

Es pirmo reizi mūžā redzēju tik daudz krāsu! Bērni rakstainiem cimdiniem sniedzās pretim man. Tie tik bija prieki! Es nolaidos kādai meitenei plaukstā.

"Es tevi tik ļoti gaidīju, cik tu esi skaista!" viņa man čukstēja un iecēla mani izpušķotajā svētku eglītē."

Es biju tik laimīga!

Ziemassvētki varēja sākties.

Asne Purmale 9.kl.

Reiz dzīvoja kāda eglītes rotājumu bumbiņas. Tai ļoti patika draiskoties. Kādu dienu nerātne pamanījās nokāpt no eglītes. Viņa klejoja pa lielo istabu, kamēr piekusa, un nolikās gulēt. No rīta pamostoties, tā saprata, ka ir ielikta atpakaļ eglītē.

Pagāja Ziemassvētki. Kad visus svētku rotājumus eglītei noņēma, tad izrādījās, ka viena stikla bumbiņa bija pazudusi. Tā atkal bija tikusi lejā! Šoreiz neviens nezināja, kur tā palikusi.

Mazā bumbiņa bija devusies ārā. Ripojot pa kāpnēm lejā, tā saplīsa, un vējš to aiznesa prom. Tā vēl šobaltdien kaut kur klejo šīs bumbiņas lauskas.

Varbūt tāpēc sniegs aukstā laikā tik skaisti vizuļo?

Ričards Pūpols 6.kl.

Sniegpārslīņas

Sniegpārslīņas dejā griežas,
Klāt pie citām tuvu spiežas.
Bet līdz zemei nenokļūst,
Kamēr lido, tikmēr kūst.

Bet dažām tomēr paveicās,
Kā mīkstas spalvas nolaižas.
Tas viņām laikam patika,
Ja Salaveci satika.

Arita Mieze 5.kl.

Advente

Laukā krīt balts sniegs,
Lācēniem uznācis miegs.
Klāt lielais gaidīšanas laiks.
Pret mūsu sirdīm tas ir maigs.

Deg četras sveces vainagā,
Paštaisītā, rotātā.
Skaisti dejo mazās liesmas,
Tālumā skan svētku dziesmas.

Arita Mieze 5.kl.

Ziemassvētku zeķe

Pie kamīna redzama zeķe,
Visapkārt latviskos rakstos.
Bērni skrien lūkoties naski.
Kādi brīnumi sagaida tos.

Bet kas gan tur atrodas iekšā
Tai zeķē, kas stāv manā priekšā?
Konfektes saldas vai cepumi,
Varbūt visvisādi gardumi?

Arita Mieze 5.kl.

Ziemassvētku vakarā

Ziemassvētku vakarā
Mazs rūķītis savā nodabā
Dedzina svecīti ceļmalā,
Dzied dziesmiņas eglītei mežmalā.

Šī dziesmiņa aicina visus, lai nāk
Un priecīgi jautras rotaļas sāk
Gaismiņa deg, ceļu tie redz,
Ko šovakar balts sniedzīņš sedz.

Arita Mieze

